

Markvorsen: Lige før den højtærede Formand afbrød Forhandlingen i Eftermiddagsmødet, var jeg ved at omtale Konto § 13 A. III. D. 5. c. og gjorde opmærksom paa, at efter min Mening var den ekstraordinære Bevilling, som var opført under c., 2,400 Kr., for stor, og at den efter min bedste Overbevisning i det mindste bør reduceres til ikke at blive større, end den er i indeværende Aar, jeg tror, at den endda kunde gaa lidt længere ned uden Skade.

Dernæst vil jeg omtale et Par Linier, som staar i Anmærkningerne, nemlig at Halvdelen af de til Undersøgelserne medgaaende Udgifter afholdes af Forpagterne af Østersfiskeriet, men saa fortsættes der: „Undersøgelserne, der ikke ville kunne tilendbringes i Finansaaret 1911—12, foreslaas derfor fortsatte, og da den Ordning, hvorefter Halvdelen af Honoraret m. m. til Assistenten tilskydes af Forpagterne, er uheldig, foreslaas hele Beløbet afholdt af Statskassen.” Hvorfor det er uheldigt, at Forpagterne skulle afholde Halvdelen af den medgaaede Udgift til dette Forsøg, gøres der ikke Rede for her, og jeg kan jo ikke komme til at tænke paa — det ligger for Resten langt borte —, at Forpagterne ved at se paa den Undersøgelse, der er foretagen i det Par Cementbassiner, som ere Øst for Forpagternes, skulde have faaet den Opfattelse, at Forsøget var mindre værd, og at de derfor ønskede at være fri. Jeg skal ikke begynde at tænke paa, hvad Aarsagen er, jeg vil afvente og høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelse herom, men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Anledning, naar der ikke foreligger noget særligt, til at fritage Forpagterne for denne Udgift, naar Sparsommeligheden er saa stor, at man skal stryge 200 Kr., som det koster at bibeholde Telegrafstationen i Karby. Det kan jeg ikke forstaa. Endelig vil jeg henstille følgende til den højtærede Landbrugsminister og til det Udvalg, der bliver nedsat. Der er, saa vidt jeg kan se, til Konto 5 a. og b. i Aar indskudt en Anmærkning a) angaaende Vedligeholdelse af Stationen og Anskaffelse af Apparater: 3,000 Kr. og b) angaaende forskellige Udgifter, Rejseunderstøttelser for Direktøren med videre: 7,150 Kr. Og saa staar der, at det forbeholdes at anvende paa den ene Underkonto, hvad der maatte blive sparet paa den anden. Jeg vil meget fraraade, at det bliver staaende, thi det er to saa forskellige Udgifter, at jeg slet ikke kan se, at det er heldigt at have en saadan Forbindelse derimellem. Lad os se, hvad der bruges til hver Slags.

Medens jeg er ved Landbrugsministerens Budget, skal jeg omtale § 1 B. 4. b., Udgiftskontoen til Østersregalet, der findes nærmere oplyst i Anmærkningerne Sp. 419—20. Der findes der opført Honorar og Rejseudgifter til Konsulenten, 1,400 Kr. Denne Konsulent er Forstanderen for Biologisk Station. Efter min Mening vilde det være mere rimeligt, at Landbrugsministeren sagde til Forstanderen for Biologisk Station: Det lægges ind under Embedet og dermed Basta. Jeg tror, vi gøre vel i at komme af med en hel Del af de Honorarer; thi der er sikkert alt for mange af dem. Saa vidt man kan se af § 13 A. III. D., er der ret rigelige Rejseunderstøttelser til Direktøren, og det vilde derfor være ganske rimeligt, at Forstanderen for Biologisk Station fik det som Pligt, at det blev lagt ind under Embedet. Paa samme Konto er der ligeledes opført et Honorar paa 500 Kr. til Fiskeriinspektøren for at lede Kontrollen ved Limfjordsøstersfiskeriet. Jeg kommer her atter til at minde om den tidligere Landbrugsminister Poul Christensens Skrivelse af 26. Februar 1910, hvorved Kontrollen blev forandret. Tidligere havde Kontroløren for den vestlige Del af Limfjorden Kontrol og Opsyn med Østersfiskeriet, men han blev forflyttet til den østlige Del af Fjorden, og da betonedes Landbrugsminister Poul Christensen, at det vilde være uheldigt at have en til at kontrollere Fiskeriet her, som boede ved den østlige Del af Fjorden, og derfor foreslog han, at han skulde afskediges. Han var en af de to, som havde 800 Kr. som Honorar for at føre Tilsynet, og han var den ene af de to, som Landbrugsminister Poul Christensen foreslog skulde beholde de 400 Kr. Jeg har intet at indvende imod, at han bliver afskediget, da jeg tror, at det er ret heldigt, at Kontrollen føres af den ene Mand, men saa kommer det urimelige ved denne Skrivelse, nemlig at man foreslaar Fiskeriinspektøren, som bor her i København, til Leder af denne Kontrol og foreslaar, at han skal have 500 Kr. for at lede Kontrollen. Jeg har ikke det mindste imod, at Fiskeriinspektøren leder Kontrollen, for saa vidt det passer sammen med hans Embede, og det, at Manden bor herinde, ikke er til Hinder derfor, men jeg vil sige, som jeg sagde om Direktøren for Biologisk Station: Det vilde være ganske naturligt, om Landbrugsministeren sagde til Fiskeriinspektøren: Det paalægges dig som Pligt at være Leder af Kontrollen. Ere Lønningerne til de Mænd, jeg her har nævnt, for smaa, saa lad os gøre dem